

CARLES MARIA GRI I CASAS
La felicitat és amor
i veritat

COL·LECCIÓ L'ESPIGA

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Carles Maria Gri i Casas

**LA FELICITAT ÉS AMOR
I VERITAT**

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT
2022

Primera edició, febrer de 2004
Primera reimpressió de la primera edició, octubre de 2022
© Carles Maria Gri i Casas, 2004
La propietat d'aquesta edició és de
Publicacions de l'Abadia de Montserrat
Ausiàs Marc, 92-98 - 08013 Barcelona
ISBN: 84-8415-576-5
Dipòsit legal: B. 774-2004
Imprès a Gráficas Rey

ÍNDEX

Llindar	5
Humiliació	5
Cendra gelada	6
Presència d'amic	6
L'orgull i el no-res	6
Simplicitat	7
Austeritat	7
Creixement	8
Integritat	8
Activitat-passivitat	9
Abandó	10
La mort	10
Coneixement i amor	11
Esperança	11
Por	12
L'entranya de l'Evangeli	12
Novetat	13
Malalts	13
Paràlisi	14
Claror de veritat	14

Transformació	14
Docilitat de la Verge	15
Alliberament	15
Profunditat	15
Dolç de cor	16
Mal-leable	16
Crist ha tornat a la terra	16
Renúncia	17
Riquesa	17
Reacció	18
Legalisme	18
Autoestima	19
Retorn	20
El tot i el no-res	20
El fonament	20
El mirall, la finestra i el sol	21
Pobres fins a l'esperit	22
L'endimoniat	22
Pau profunda	23
Emmaús	24
Amor	26
El plaer de la tristor	26
Felicitat crucificada	27
Triomf fonamental	28
La realitat de l'instant	29
Renovació	30
«Silentes loquuntur»	30
Necessitats distintes	30
El secret dels Sants	31
L'adúltera	31
El desig com a portalada de la plenitud	32

El món passional	33
L'agitació	33
Estimar	34
Transparència	35
Encarnació	35
Visitació	35
L'escola de Crist	36
Conservador i progressiu	37
Llunyania i apropament	38
El ressentiment	39
El cim de l'ascètica	39
Ambivalència	40
El passat	40
Cristianisme dèbil	41
El contemplatiu	41
Comprensió	41
Rondalla	42
L'ara de Déu	43
La dreuera de l'amor	43
Descobriments fonamentals	43
Presència	44
Discerniment	44
Saviesa	45
Esclavitud	45
Cloenda	46

LLINDAR

Déu és amor (1Jo 4,8). Déu és també llum (1Jo 1,5). L'home és la imatge i la semblança de Déu (Gn 1,26). Per tant, l'home és amor lluminós. Tot el seu dinamisme existencial ha d'estar regit i orientat per l'amor veritable tensat vers una comunió creixent amb el Déu vivent i vers una fraternitat progressiva vers els homes, els seus companys de ruta. Solament així assoleix la seva plenitud i la seva felicitat. El Crist, icona perfecta de l'home nou, li és ajut, força i exemple.

Aquesta és la vivència descrita en les pàgines següents amb pensaments i amb experiències exposats al compàs de la vida i dins d'una atmosfera de realisme, de confiança i d'amistat.

HUMILIACIÓ

L'enveja et corseca, el despit t'enverina, sents l'amargor dins del cor. Has estat oblidat, altres et fan ombra, vius en l'anonimat dels de tercera o quarta fila...

No et pertorbis! Beneeix la teva situació, és l'hora de Déu, que sobre els fonaments de la teva humiliació vol bastir un palau resplendent de llum i d'amor.

CENDRA GELADA

Hi ha un pecat bàsic, punyent. L'home vol ser Déu. Pretén esdevenir absolut, autosuficient. No dependre de res, ni de ningú. Poder dispensar-se de donar gràcies. Abolir el reconeixement i l'adoració. És el pecat de l'orgull desvergonyit. El pecat de l'home-déu, que es resol, a l'hora del crepuscle vespertí de la vida, en la solitud d'un grapat de cendra molt gelada i molt repugnant...

PRESENCIA D'AMIC

Si vols companyia, si cerques l'escalf de l'amic, la presència afable de l'altre, baixa per l'escala de la humilitat. Reconeix la teva indigència. Obre els ulls agrai'ts a la riquesa de tot el que t'envolta. Déu, l'home i la natura vindran a omplir el buit del teu cor per celebrar-hi les noces, sòbries i lluminoses, de l'amor i de l'amistat.

L'ORGULL I EL NO-RES

Orgull és solitud. Solitud i menyspreu de Déu, dels

altres i de tu mateix. Especialment de tu mateix. Per què? Perquè l'orgull solament accepta i estima un jo magnificat, fals, fraudulentament enaltit. Però menysprea, odia i defuig el jo real amb les seves limitacions, les seves finituds i els seus pecats. De fet, tota la dinàmica de l'orgull es resumeix en un fugir de la realitat i, per tant, en un abraçar-se amb la tenebra angoixosa del no-res.

SIMPLICITAT

En l'home hi ha el desig. Un desig fort i punyent. Un desig que avui pot portar-te vers el blanc i demà vers el negre. Es passeja per la consciència estripant-la sovint amb una versatilitat capriciosa i anàrquica. Hi ha l'atracció vers la santedat i l'atracció vers l'egoisme enllostat i pervers. Però Déu exigeix simplicitat i harmonia. Cal un combat de natura i de gràcia per a arribar-hi. No pot ser anul·lat ni el divers ni el múltiple. Però ha de ser instaurada la pau en la unitat de totes les diferències vers un objectiu comú: la glòria de Déu, l'amor de l'altre. Arribar ací és la plenitud de la joia, de la joia que el Crist ha predicat pels camins de la Galilea i de la Judea.

AUSTERITAT

Pren el que necessitis. No et deixis, però, encadenar per la manyaga seductora del luxe, del confort, del co-

modisme. El treball, l'esforç, la lluita noble en favor d'allò que és millor t'obriran les fonts de la joia i de la llibertat. Venceràs així la melangia, la pesantor, la tristesa. Vulgues ser l'amo de tu mateix. Seràs rei, si domines l'instint i el desig, l'emoció i el pensament. Però que la teva reialesa sigui la de Crist. Que la teva sobirania no et faci ni dur ni cruel, ni aspre ni intolerant.

CREIXEMENT

L'home és creixement. Un creixement ininterromput. Creix sempre, si és fidel, en la dimensió de la llum i de l'amor. Tota edat i tota circumstància tenen sentit i direcció. L'infant, el jove, l'adult, l'ancià, tots són pelegrins vers un més enllà de la situació actual. L'home és transcendència. Per això és antihumà aturar-se, creure's ja realitzat o acabat. L'esperança acompanya sempre la condició humana. El vell, com el jove, ha d'obrir-se a horitzons inèdits de gràcia i de vida. En sentit profund, no hi ha decrepitud per a l'home autèntic. Déu treballa amb il·lusió ennoblint el cor tant del malalt terminal com de l'infant de somriure ingenu. Tot està en progrés, si la mà negra de la culpa no ofega el gran moviment de la vida vers el seu encontre amb la plenitud de Déu.

INTEGRITAT

La vida cristiana és dolça. Bàsicament no és aspra.

Tota ella regalima de la unció suau de l'Esperit. Però la vida cristiana exigeix l'oblació de tot el cor. Com ensenyen els profetes, Déu cerca una comunió d'espòs i d'esposa amb tu. No li pots refusar res. Records, emocions, anhels, projectes, desigs i il·lusions... Tot ha de ser polaritzat i imantat vers Déu. La teva consagració al Senyor ha de ser, doncs, integral, profunda, definitiva. Solament en aquest pla, et serà possible experimentar la pau de Déu i la dolçor del Crist, que ens obre, ja des d'ara, la porta de l'eternitat.

ACTIVITAT-PASSIVITAT

La vida espiritual, evangèlica, té una base humana. És a dir, és espiritual i és carnal. Pertany a un temps i a unes circumstàncies. Per això els estats d'ànim, les emocions, l'impacte del món, sempre fluent i canviant, creen situacions diverses i contrastades. Aleshores no és possible, en aquest horitzó, voler mantenir un dinamisme de resposta fix i uniforme. Treball i repòs, força i tendresa, acceptació i refús... hauran d'anar alternant-se harmònicament al compàs de les hores i dels esdeveniments. En el fons, però, ha de romandre en tu el solatge clar i diàfan d'una pau amorosa i d'una caritat lúcida. És la quietud encesa de les aigües profundes. Allí regna Déu, sempre disposat a dirigir amb saviesa abrandada tant la teva activitat, com la teva passivitat.

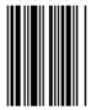
Déu és amor i llum. L'home és la imatge i la semblança de Déu. Per tant, l'home és amor lluminós. Tot el seu dinamisme existencial ha d'estar regit i orientat per l'amor veritable. Solament així assoleix la seva plenitud i la seva felicitat.

Aquesta és la vivència que Carles Maria Gri, monjo de Montserrat, ens descriu en aquestes pàgines plenes de pensaments i experiències exposats al compàs de la vida i dins d'una atmosfera de realisme, de confiança i d'amistat.

ISBN 978-84-8415-576-8

5 3 0 8 3

9 788484 155768